

Войската на Зотова, отъ центра при Радишево, също така нападнахъла, но несполучила и по числото на загубитѣ тя имала най-голѣма несполука. Генералъ-майоръ Шитниковъ два пѣти се впускатъ съ войската си на пристѣпъ (юришъ) и двата пѣти неговитѣ баталиони били отблъснѣти. Отъ шестѣтъ полкове, които нападали Радишевския редутъ, изъ строя нѣмало 110 офицери и 5249 солдати убити и ранени. Подиръ таквизъ голѣми загуби, нападанията не се повтаряли.

За това на лѣвия флангъ генералъ Скобелевъ ималъ положителенъ успѣхъ. Споредъ мнѣнието на вѣщи хора, ако въ този день би се сполучило и въ центра, Плѣвенъ непрѣмѣнно би се прѣдалъ. Отъ височината на третия рѣтъ, що прѣвзелъ Скобелевъ на 29 авг., той можалъ да бие турцитѣ даже въ самия градъ. Фронтътъ на войската му билъ много близо до турцитѣ и непрѣсѣквания огънь изъ тѣхнитѣ укрѣпления не оставалъ да се стои на тѣзи позиция. Градъ отъ картечи и коршуми се сипялъ върху Скобелевата войска.

Необходимо било да се рѣши едно отъ двѣтъ: или тозъ часъ прѣди прѣдписваното врѣме да се напада, или пъкъ да се отстъпи отъ тѣзи прѣкрасна позиция, която сторила Скобелеву толкозъ жертви, че чакъ къмъ три часа изново да се подкачи ново нападанье, новъ щурмъ. Генералъ Скобелевъ се рѣшилъ на първото. Така дѣйствителний бой на Кѣшинскитѣ височини се почелъ още въ единайсетъ часа сутриньта, а къмъ три часа прѣзъ деня станѣла общата атака. Генералъ Скобелевъ лично велъ своя отредъ на нападанье и въ всичко врѣме билъ напредъ, наедно съ първата цѣпь, на своя бѣлъ конь. Трѣбова да забѣлѣжимъ, че подъ него до плѣвенския щурмъ били вече убити петъ бѣли конѣ. Войниците се чудяли, какъ той остава неврѣдимъ срѣдъ града отъ коршуми, който се сипялъ около него. Случая за проститѣ ратници билъ чудо; тѣ си тълкували по